

DAN PIONIRJEV

Dne 29. septembra praznujejo vsi slovenski pionirji svoj dan. Na slovenski pionirski konferenci so pionirji od drugega do sedmega razreda; 29. novembra pa medse sprejmejo tudi učence prvega razreda.

Na konferenci izvolijo pionirski odbor in sprejmejo program dela v novem šolskem letu. Konferenci radi prisostvujejo tudi predvojni revolucionarji in borci NOB. Po konferenci pionirji tekmujejo v različnih športnih, kulturnih in drugih panogah.

Tudi mladinci imajo tega dne svojo konferenco, na kateri izvolijo svoj odbor in predsednika OO ZSMS na šoli. Zadajo si nove naloge, ki naj bi jih opravili v novem šolskem letu. Po konferenci pa se zaplešejo.

Najvažnejša naloga vseh nas pa je učenje.

VIDA MAČEK, 8. a
OŠ TONETA TRTNICA-TOMAŽA

V GORAH

Med počitnicami sem nekajkrat obiskal tudi vrhove naših gora. Najbolj se mi je vtisnila v spomin hoja do Triglavskih jezer.

Na pot sva se podala z očetom — še zgodaj, skoraj v temi. Prehodila sva planinsko pot čez Komarčo in mimo Črnega jezera do koč pri Tri-

glavskih jezerih, od tam pa čez Komno nazaj v Bohinj.

Jutranja megla nama je sprva zakrivala pogled na Bohinjski kot, kmalu pa se je jezero zalesketalo v soncu. Kadarkoli sva malo postala, sem si še pozorneje ogledoval naravo in njene lepote: mogočne, ravno raščene smreke, šope visokogorskih rož in gostega rušja. Slišal in tudi videl sem gamsa, ki je s svojim žvižganjem opozarjal čredo na nevarnost. Triglavsko jezero so zaradi dolge suše domala usahnili, vendar so še vedno kazala svojo čistočo in lepoto.

Pod od koč pri Triglavskih jezerih do Komne se je vlekla, najbrž zato, ker sem bil utrujen. Vendar sva do Komne prispela prej, kot sva pričakovala. Od tam sva si zopet ogledala Bohinjsko jezero s čolni na gladini ter v ozadju Staro Fužino z Rudnico in Pokljuko. Že ta pogled je ljubiteljem planin povračilo za trud.

Pri slapu Savica sva pot začela in tam sva jo tudi sklenila. Pa tudi sonce se je že bližalo obzorju.

JURE VINDIŠAR, 5. b
OŠ Leopolda Mačka-Boruta

Obisk Ele Peroci

Obiskala nas je mladinska pisateljica Ela Peroci. Pričakali smo jo v telovadnici. Lepo smo jo pozdravili. Vprašala nas je, katere njene zgodbe poznamo. Našteli smo jih nekaj: Stara hiša št. 3, Moj dežnik je lahko balon in Muca copatarica.

Že v šoli je rada pisala. Njene šolske in domače naloge so bile vedno dobro napisane. Vprašali smo jo, kdo jo

je prisilil pisati. Odgovorila nam je, da je ni nihče prisilil. Do pisanja je imela veliko veselja. Nazadnje nam je prebrala dve zgodbi. Ko se je odpravljala domov, ji je učenka podarila šopek rož.

LOVRO ZAPUŠEK, 3. a
OŠ Edvarda Kardelja

Svoboda je nepopisno lepa

Neizmerno sem srečna, ker živim v svobodni domovini. To srečo uživam vsak dan na poti v šolo, na izletih, pri igri, doma. Kjer koli hodim, čutim svobodo. Nikjer mi ne preti roka sovražnika. Tega niso imeli vsi v svojem otroštvu: moji starši so se rodili pred drugo svetovno vojno in mi pogosto pripovedujejo o grozotah vojne.

Želim si, da bi vedno živela v svobodi, da bi v svobodi živeli vsi ljudje na svetu, da svet vojn ne bi poznal.

Svoboda je nepopisno lepa, največje naše bogastvo.

ALEŠA KOČJANČIČ, 4. a
OŠ L. Mačka-Boruta

Modeliramo

Pri modelarskem krožku delamo najprej ladvice iz stiropora, kasneje pa iz lesa. Pri delu moramo natančno meriti, žagati, rezati in lepiti. Tovarši Oblak rad pokaže, česar ne znamo. Vsak mesec dobimo revijo TIM, v kateri so razni načrti, ki nam bodo v pomoč v višjih razredih. Zato moramo vse številke skrbno čuvati.

MARKO SLAČEK, 5. e
OŠ Edvarda Kardelja

Kratko, pa jasno

V dneh 17. in 18. septembra je bil v Murski Soboti zbor počitničarjev. Udeležilo se ga je tudi več mladih počitničarjev iz naše občine. Ogledali so si tovarno »Mura«, kmečki turizem in Mursko Sobotu.

Pohodniki naše občine so se udeležili skupnega pohoda s pohodniki občinske konference Center na Turjak, kjer je bila proslava ob zmagi slovenskega partizanstva nad belogardizmom.

Ustanovljeni sta bili dve novi OO ZSMS, in sicer OO ZSMS

Janče in KS 25. maj, svoje delovanje pa so poživili mladi v KS Prežganje. Nova OO v naši občini je tudi OO ZSMS Skupnosti jugoslovanskih železnic — kontrola dohodkov.

Vsem OO želimo uspešno delovanje.

Dne 16. oktobra bo povratno športno srečanje naše OK ZSMS z mladimi iz Železne Kaple.

JELKA HRŽENJAK
SEKRETARKA OK ZSMS LJUBLJANA MOSTE-POLJE

• ŠTEPANJA VAS

SOSED SOSEDU — SOSED

Bilečanska ulica v Štepanjskem naselju je obdana s tremi stanovanjskimi stolpnici s po več kot sto petdeset stanovanji. Zrasle so na nekdanjih Blaževih njivah, s svojimi antenskimi vrhovi silijo v Golovec. Idealne možnosti, da bi se razvilo novo »spalno« naselje, z ljudmi, ki ob srečanju povesijo pogled ali iztisnejo formalni »Dober dan« in zdrstnejo mimo. Pa je pod Blaževim gričem povsem drugače.

Asfaltirani kvadrat med stolpnici ni le del betonske džungle, ampak je oder, arena in igrišče. Zapuščen in dolgo časa s plevelom porasel travnik (vrtec, kateremu je bil sicer prvotno namenjen, kar ni in ni hotel poginati in zrasti), se je spremenil v pravo nogometno igrišče z dvema pravima goloma in belimi oznakami. Neznatni klanček ob cesti je bil pozimi, pokrit s snegom, pravicato tekmovališče. Toda lepo po vrsti!

Peščica sosedov in prijateljev nekoliko poznejših mladih let, ki ne priznavajo rastočih trebuškov, vidimo pa rasti svoje in sosedove otroke, smo predvsem zaradi njih in zanje »moževali in sklenili«, da skoz vse leto organiziramo več prireditev. In je nastala »komisija za šport in rekreacijo pri hišnem svetu S.09 — Bilečanska 4« (od imen je treba vsekakor omeniti »dušo in motor« Vita Čehovina) s programom, ki je za vsak mesec obljubljal kaj zanimivega.

Čeprav zadnja zima ni bila posebej radodarna s snegom, se ga je vendar nabralo toliko, da so naši najmlajši uživali v sankski in smučarski tekmi.

Ker je pomlad čas tekov v naravi, smo ga aprila priredili tudi v naši ulici. In ko je bilo domače in evropsko tekmovalje v nogometu na višku, smo mu ob bok postavili kar mednarodni pionirski nogometni turnir. Od šestih sodelujočih ekip sta bili po dve iz stolpnih v Bilečanski ulici in iz bližnje osnovne šole, dalje so nastopili pionirji Partizana iz Most, za »mednarodnost« pa so poskrbeli avstrijski nogometaši iz Celovca, ki so nastopili kot ekipa Zveze telesnokulturnih organizacij Koroske.

Vroč junij je prinesel kar tri prireditve: tekmovalje v spretnosti vožnji s kolesi, veliko nagrado »Wimblečanske« ali »Bilečanske« ulice v mehkejšem tenisu, za konec pa še zabavno prireditev »živ-žav« s šaljivimi tekmami, »umetniškimi« nastopi, glasbo, plesom...

Ker ob vsem tem tudi iz drugih stolpnih niso mogli ostati križem rok, so priredili nogometni »maraton« in v 12-urnem igranju je padlo več kot dvesto zadetkov! Potem se je »razjezila« še komisija za kulturo v krajevni skupnosti in v zadnjih dneh pred pričetkom šole, v sodelovanju z že omenjeno »hišno« komisijo, priredila vrsto kulturnih in zabavnih točk.

Menda je odveč vsaka statistika, koliko je bilo pri vseh omenjenih prireditvah sodelujočih, nastopajočih, spremljajočih... Denarja nismo porabili skoro nič, dobre volje pa kar precej; in tudi precej smo je »povzro-

čili«, da bi bili sosedje sosedom sosed in ljudje. Tudi plačilo ni izostalo; žareče otroške očke in vprašanje: »Stric, kdaj bomo spet tekmovali?«

MARIJAN ČONČ

• Dnevi kulture na Bilečanski

Začelo se je v ponedeljek z zabavnim programom. Sodeloval je kitarist Ivan Hudnik ob veselem prepevanju — tudi poslušalcev. Na tekmi »kolesarske veščine« so sodelovali prav vsi otroci. Naslednji dan je ploščad pod Blaževim gričem zapolnila plesna skupina KUD Dobrova. Predstavila je ples Bele krajine, Prekmurja in Gorenjske. V sredo je po ulici odmevala otroška pesem, črni asfalt so otroci poslikali z barvnimi kredami. Ob poti je bila postavljena razstava likovnih del, ki so jo pripravili otroci vseh treh KS Štepanjskega naselja. Kulturni program je zvenel veselo in sproščeno, vse v mislih na lepo preživele počitnice. Pesem Naša četica koraka pa je ob koncu ponazorila vesel korak v novo šolsko leto — s torbicami na ramah, a še brez skrbi in obveznosti (na sliki). V Živ-žavu so se še pomerili kar v osmih različnih disciplinah, z risankami na prostem pa so bili končani naši kulturni dnevi.

IVA KRAMAR-SUBELJ

ZAKON TEŽNOSTI

Na vsa telesa mrtvega in živega sveta deluje gravitacija ali po domače privlačna sila Zemlje. Zato padajo z neba svetle dežne kapljice, prekarsne snežinke, ognjeni meteoriti in še marsikaj.

Če odvijemo bonbonček, pade na tla lesketajoči se staniolni papirček; enako se dogaja z izpraznjenim zavojčkom cigaret in prazno škatlico vžgalic. Prav tako končajo na tleh zmečkane vstopnice za kino, porabljene železniške vozovnice, še tleči čiki, škručljji, v katerih je bil prej pečen krompirček ali domači kostanj, škatlica od zdravil z navodilom vred, embalaža od sadnih sokov s slamico, pomarančni olupki itd., itd.

Tako je torej to, saj imajo vsa telesa svojo težo. Takšen je železni zakon narave. Ljudem ga je pojasnil Anglež Isaak Newton, za katerega zgodovina znanosti vztrajno trdi, da ni bil ravno med najbolj butastimi.

Ko pa so skrbni mestni očetje velikih naselij domeli, kako deluje pravkar omenjeni zakon težnosti, so modro sklenili, da bodo njegovo delovanje smotno usmerili. Da bi preprečili padanje raznih smeti in odpadkov na javne površine, so na najbolj pro-

metnih točkah postavili lične koške za smeti in odpadke. S tem so zakonu težnosti skušali odbiti nevarno ost; papirčki, olupki, čiki in podobni odpadki naj bi spokojno pristajali v koških za smeti in odpadke ter zategadelj ne bi več vseprek onesnaževali človekovega bivalnega okolja; ulice in ceste, pločniki, parki in zelenice pa naj bi bile vedno lepo čiste, mestu v ponos in očem v veselje.

Žal nekateri nekulturni dvonožci moledujočih koškov za smeti in odpadke sploh ne opazijo in zato še kar naprej obrezobzirno smetijo po tleh z vsem, kar jim je v roki ali v žepu trenutno v napoto. Ni čudno, da so nekatere javne površine bolj podobne odlagališčem za smeti kot kulturnim naselbinam. Toda za takšne smetiriade ni pokojni Newton prav nič kriv. Pač pa bi bilo treba odločneje stopiti na prste vsem tistim, ki jim je javna higiena toliko mar kot lanski sneg. Ti so glavni krivci za bohotečo se nesnago, da o njihovih primitivnih možganih niti ne govorimo...

higi

• ODLOČAM SE ZA VOJAŠKI POKLIC

13

SPLOŠNA SREDNJA VOJAŠKA ŠOLA »FRANC ROZMAN-STANE« V LJUBLJANI

CILJ ŠOLANJA: Priprava za študij na Vojaški akademiji kopenske vojske v Beogradu.

POKLIC: Učenci, ki ne žele nadaljevati študija na Vojaški akademiji, imajo možnost došolanja za enega izmed poklicev nižjega oficirja v kopenski vojski.

TRAJANJE ŠOLANJA: 2 do 4 leta

Edina vojaška šola v Sloveniji. Vpisuje samo kandidate z območja Slovenije.

• NOVE FUŽINE

Fužinska razglednica 83 (Foto: JURIJ KORENC)

• OBČINSKA ZVEZA DRUŠTEV UPOKOJENCEV PRIREJA OD 10. DO 15. OKTOBRA

6. teden upokojencev

Program:

v ponedeljek, 10. okt. — Obiski delovnih organizacij
v torek, 11. okt. ob 17. uri v KD Španski borci — Kulturna prireditev skupine Prizma optimizma — RTV Ljubljana. Vstop prost
v sredo, 12. okt. — Društveni izleti
v četrtek, 13. okt. — Pogostitve starejših članov po društvih
v petek, 14. okt. ob 16. uri — Odprtje klubskega doma upokojencev v Zalogu
v soboto, 15. okt. ob 18. uri v KD Španski borci — Samostojni koncert mešanega pevskega zbora občinske Zveze društev upokojencev. Vstop prost

VABLJENI!